

**TÁBOR
NA PALOUČKU**

HOŠTEJN 2021

1. DEN

(sobota 3. července 2021)

Prázdniny se ještě ani nerozběhly a my už vyrážíme na tábor! Sešli jsme se půl hodiny po poledni na vlakovém nádraží, nasedli do rychlíku a s přestupem v Zábřehu jsme se v klidu a pohodě dokodrcali až do Hoštejna. Na tábořiště jsme vpochovali pěšky ve čtyři hodiny. Jenže ouha!

Žádné radostné uvítání od vedoucích a instruktorů! Místo nich nám vyšli vstříc udivení hmyzáci a jiná havěť (batolec, беруška, kudlanka, mšice, světluška, stonožka, smrtihlav, vážka, kvapník, čmelák...). Zcela jasně nám dali najevo, že tento palouček je jejich, oni že jsou tady doma a s námi nechtějí mít vůbec nic společného. Krve by v nás nedořezal. Kvůli tomuhle jsme se sem trmáceli 120 kiláků? Pak události nabraly spád – po komárově a hovniválově zkoušce bzučení a prdění nám bylo nabídnuto, že pokud se dokážeme přizpůsobit, můžeme tady zůstat. Hmyzáci se na nás vrhli a vytvořili z nás osm hloučků. Každá skupinka popadla dva stany, kotlík s večerí, bednu barev, osobní věci na přenocování a vydala se do okolí vykonat svou přeměnu.

Našla si rovné místo a pustila se hned do práce: obarvila si krovky, vyrobila tykadla, něco se dozvěděla o svém druhu, uvařila si čočku, připravila své nocležiště... Stihla to přesně do tmy.

První táborová noc, bohužel ještě ne ve svém stanu.

2. DEN

(neděle 4. července 2021)

Na tábořišti klid, v okolí stejně tak. Mnohé probudila až přinesená snídaně. Jaká to změna! Po přenocování a vykuklení se všichni nádherně, ale opravdu nááádherně vybarvili.

A už na tábořišti probíhá defilé jednotlivých nových druhů! Představují se nám cvrčci, vosy, běžníci, přástevníci, perleťovci, střevlíci, tesaříci, a ruměnice. Jeden hlouček roztomilejší než druhý, každý nese svou vlajku a haleká svůj pokřik. Následné hlasování stálého osazenstva má jednoznačný výsledek: nové druhy se stávají novými obyvateli paloučku!

Tím máme formality za sebou a pouštíme se do stavby stanů. Zhruba za dvě hodiny všechny příbytky stojí, včetně postelí a políček. Jedna činnost střídá druhou: je nám představena socha Miša sjednotitele – třímetrového škvora, který před lety spřátelil všechny zdejší hmyzí druhy a krátce nato byla slavnostně otevřena Vrteale (Vrtýle), spojení táborové herny deskových her a čajovny.

Po obědě jsme se během odpoledního klidu věnovali právě deskovkám, četbě kronik, pití čaje, ale také koupání se v potoce a fotbálku.

Když už jsme byli dostatečně vyklidnění, pustili jsme se do první velké hry. Nazývala se Hmyzověda, jejím cílem bylo dozvědět se něco o hmyzu a poznat okolí tábora. Družiny nafasovaly mapu, ve které bylo okolí pokryto dvaatřiceti čtverci, a 6 obálek. Úkolem bylo navštívit během 150 minut co nejvíc těchto čtverců, a v nich vždy otevřít obálku s obrázkem a textem, popisujícím jeden hmyzí druh. Když bylo území prochozeno křížem krážem, s obrázky hmyzu jsme na tábořišti sehráli pexeso. Hrál se na čtyřech místech a svou družinu v něm vždy zastupovala dvojice. Mohla získat pro svůj tým 1 bod za nalezenou dvojici, 2 body za určený název a celé 3 body za odpověď na všetečnou otázku druhu se týkající. Bylo to napínavé, závěrečné sčítání stanovilo jako vítěze Běžníky.

Dni ještě zdaleka nebyl konec. Po sladké večeři (žemlovka) jsme se převtělili do svých kostýmů a sešli se na náměstíčku u Miša. Rozdaly se hlídky, služby, ale co hlavně – byli jsme seznámeni s Mišovou hrou a jejími pravidly. Jednalo se to velký herní plán, na kterém se pohybovali dřevění chrobáci, počet políček jejich tahu určoval hovniválův kulífrk a čas na to všechno odměřovaly vodní hodiny. Bylo to nové a zábavné.

Se setměním jsme se sesedli kolem táboráku a zpívali a zpívali...

3. DEN

(pondělí 5. července 2021)

O půl osmé se začaly táborem linout komárové probouze melodie. Následovala rozcvička, během které jsme na louce objevili rozházené pastelky. Po krátké poradě co s nimi jsme se společně rozhodli, že z nich uděláme stožáry pro naše družinové vlajky. Tak se také stalo. Ihned po úklidu a snídani byly krásné barevné stožáry vztyčeny.

Nadešel čas pro psaní deníků. Hodinka na vymazlení prvního a druhého táborového dne. Poté se ozval buben oznamující začátek dalšího programu. Tím byla následující přírodovědná stanoviště: poznávání rostlin a výroba jitrocelového sirupu, pozorování vodních živočichů, rozdělení ohně několika způsoby, kladení pastí na střevlíky a určování hmyzu z louky, mikroskopická pozorování. Každý stihl dvě, u těchto činností jsme vydrželi až do oběda.

V odpoledním klidu se opět rozjela čajovna, čvachtání v potoce a jiné zábavy. Po jeho skončení se rozběhla hra Cikády. Družiny, rozdělené na tři části, se vydaly hledat cikády, tedy instruktory, kteří vydávali čas od času nějaký zvuk. Cinkali, brnkali, ťukali, pískali... Aby to neměli hledači tak jednoduché, dostali na hrud' velká čísla a ta museli před ostatními skupinkami umně skrývat. Odhalení čísla protivníka potěšilo a povýšilo šance na vítězství. Nejlépe si v tomto mumraji čísel a zvuků vedli Přáděvníci. Pro zklidnění jsme se pak sešli v čajovně a naučili se novou táborovou písničku. Potom bylo třeba se naopak trochu nabudit a k tomu nejlépe posloužila hra na louce zvaná Hutututu.

Hot dog XXL na večeri maximálně potěšil, po něm jsme se opět zakuklili do své hmyzí podoby a u Miša vyfotili táborovou pohlednici. Na ni hned navazovaly další večerní hmyzí rituály - rozdělování hlídek, kronik, rozcvičky, služby... a především Mišova hra na plánu. Tentokrát byla okořeněna novými pravidly (cukr, žabáci, puzzle, mostek), která patřičně zvýšila napětí při hře.

Závěr dne se dal shrnout do známého rčení: Zahrát si fotbálek, umýt se, vyčůrat a spát! Chrrrrr...pšiiiii...mlask...

4. DEN

(úterý 6. července 2021)

Sedmá hodina a Gottova Včelka Mája (v němčině) nás postavila na nohy a rozjel se další, už čtvrtý táborový den. Po rozcvičce se začala plnit letošní táborová orlí pera, konkrétně otužování. Zhruba 15 největších tvrdáků se zanořilo po krk na dvě minuty do chladného potoka. A tohle musí zopakovat ještě čtyřikrát. Další orlí pera lze letos získat za chůzi po sleklajně a za zhotovení náramku přátelství včetně jeho darování kamarádovi.

Před snídaní přišli na nástup chrousti a kněžice s nějakými divnými předměty, které našli na tábořišti – vyklubaly se z nich pálky na lakros a ringokroužky. A prý, že by chtěli vidět, jak se to používá. Proto hned po snídani vypukly turnaje. Mladší zápolili ve hrách ringo a kinderlagori, starší v ringu a v lakrosu. Napínavé zápasy následovaly jeden za druhým a po čtyřech hodinách vykryštovali celkoví vítězové, kterými se stali Tesaříci!

Následoval oběd a odpolední klid, ve kterém byla možnost kromě srkání čaje se taky okoupat v nedalekém rybníce. Po odpoledním klidu jsme popřáli hovniválovi k narozeninám, vyváleli jej stylově ve smrdutém blátě a na jeho počest byla vyhlášena další hra „Den svatého hovnivála“. Ta vyžadovala opravdu důkladnou přípravu, takže celý zbytek odpoledne jsme se věnovali výrobě dřevěných koulí. Každá družina nafasovala lipové kostky různých velikostí a pomocí pilek, seker, nožů, rašplí, šmirglů... kulatila a kulatila, až vzniklo něco, co se podobalo kouli.

Zaoblovalo se až do večere, po ní jsme se opět sešli u Miša a sehráli další část hmyzí hry na plánu. Pak už se nedělo nic, každý odpočíval po fyzicky náročném dni a se tmou zalezl do spacáku. Určitě se mu zdálo o dokonalých dřevěných koulích.

5. DEN

(středa 7. července 2021)

Po každodenních ranních rituálech (rozcvička, otužování, ranní běhy, úklid a snídaně) jsme pokračovali v přípravách na Hovniválův desetiboj. Ještě hodinu se brousilo, natíralo a pak už to vypuklo! První hromadnou disciplínou bylo nošení koule na desce s rukojetími. Potom v rychlém sledu následovaly další souboje mezi družinami: v kuličkách, v petangu, kuželkách, minigolfu, v pouštění ze svahu, ve shazování kostky, v koulení na vodní pohon. Závěrečnou disciplínou pak byla módní přehlídka, tedy hodnocení koulí z jejich estetické stránky.

Nadešel čas oběda a jeho trávení – odpoledního klidu. S jeho ukončením jsme se dozvěděli, že si máme sbalit velký batoh s věcmi na přenocování a malý batůžek s potřebami na pěší cestu. Naším cílem byly včelí pastviny nedaleko rozhledny Lázek.

Balení zabralo půl hodiny a pak jsme vyrazili. Chvílemi lesem, chvílemi po asfaltu, až nás turistická značka dovedla k rozhledně. Výhled byl úžasný, leč hory v dálce se skrývaly v mlžném oparu. Co ovšem potěšilo nejvíce, to bylo zdejší občerstvení. S kofolou, s brambůrkami, se zmrzlinou... Když jsme se vynadívali a vykoupili bufet, pokračovali jsme ještě 2 kilometry na nocležiště. Celkově jsme jich dnes našlapali jedenáct. V lese nám íčka už v předstihu postavila stany, protože to vypadalo na brzkou sprchu. Skutečně přišla krátce po půlnoci. Silnější déšť provázený hromobitím důkladně prověřil naše stany, ale hlavně přístřešky starších a instruktorů.

6. DEN

(čtvrtek 8. července 2021)

Noční sprcha ustala s příjezdem Havrana se snídaní o půl osmé. Chleby s pomazánkou i horký čaj přišly vhod. Pak jsme pobalili mokré stany a vydali se na cestu ke včelím pastvinám. Po kilometru jsme narazili na Alču, Hulka a Oktyho, kteří chytili včelí královnu a rozmlouvali s ní. Dozvěděli se, že by potřebovala pomoci s opatrováním mateří kašičky. Hned jsme se do toho pustili a sehráli bojovku Včelí království, ve které šlo o obsazování nalezišť pylu na co nejdelší dobu a o vzájemné souboje papírovými koulemi, ve kterých vítěz získával dávku kašičky. Sčítání určilo, že největší pomoc královně v této hře poskytli Tesaříci.

Pak jsme se vydali směr tábor, od kterého nás dělilo přibližně 5 km. Sestupovali jsme z kopce kolem Cukrové boudy, až jsme doputovali na naše tábořiště. Napřed jsme se pustili do sušení stanů, vlhkých věcí, smytí potu v potoce a nakonec do oběda. Vepřo-knedlo-zelo rozhodně potěšilo.

Odpolední klid byl delší, během něj si někteří dali koupel v rybníce. Po něm bylo vyhlášeno zítřejší soutěžní vaření. Každý bude kuchtit nějakou dobrotu, mladší ve dvojicích, s tím, že svůj pokrm potom darují tomu, koho jim určí los. Následující čas byl tedy věnován vymýšlení pokrmů a rozpisu potravin na ně.

Po večeri to vypadalo, že každým okamžikem přijde déšť, proto jsme se sešli u Miša výjimečně bez kostýmů a táhli jsme na plánu. Skutečně poprchalo. Pak už jsme se nasoukali do spacáků. Noc zpestřila bouřka.

7. DEN

(pátek 7. července 2021)

V noci vydatně pršelo, potom s přestávkami až do oběda. Tábořiště bylo samá kaluž a voda v řece povážlivě stoupala. Dosáhla až na most, ale pak se naštěstí zastavila. Pro jistotu byl vydán zákaz přecházení mostu na druhou stranu k záchodům. Pro dnešní den jsme mohli výjimečně navštěvovat kadibudku, určenou za normálních okolností marodům.

Po snídani se psaly hodinu deníky a pak jsme se rozdělili na program podle věku. Starší se vrhli do her na louce. Začali baseballlem a pokračovali Vlajkami. Místy s deštníky a v pláštěnkách. Mladší prožili dopoledne v čajovně při hrách Městečko Palermo, Elekrika a Člověče nezlob se. Kubaš s Kamzíky před obědem předvedli ukázkovou partii akční hry Jugger, čímž nakazili půlku tábora a ti jej pařili celý odpolední klid.

Po odpoledním klidu vypukla běhačka s názvem Mravenčí chůvičky. Každý se snažil svému mravenečkovi zařídit tu nejlepší výchovu ve stádiích vajíčko – miminko – mrně – škvrně – kuklínek – mravenec. Znamenalo to obíhat náhodně stanoviště a hledat, kde mu potřebný stupeň výchovy poskytnou. Nejúspěšnějšími chůvičkami se nakonec staly Ruměnice.

Pak byly rozdány první letošní balíky a dopisy, chvíli nato se rozjelo zpívání v čajovně. Příjemně a pohodově strávená hodinka. To už jsme dospěli k chutňoučkové večeři (halušky) a k dalšímu setkání na paloučku u Miša. Sjeli jsme dvakrát písničku, kterou jsme natočili na video jako pozdrav našim rodičům, pak vyhodnotili soutěže a orlí pera a poté táhli na plánu. Všechna družstva se pekelně soustředila, aby co nejrychleji zareagovala v honbě za cukrem, při skládání puzzle... Na závěr nástupu se přiřítily světlušky Mara s Agi, aby nám oznámily, že UŽ DNESKA budou PLNÁ LOVIŠTĚ! Tím nás vlastně připravili na to, že nás čeká noční hra.

Čas do tmy jsme strávili fotbalem, uzlíkováním náramků, povídáním s kamarády. Pak vypukla hra. Plná loviště se nalézala v okolí tábora a bylo třeba je bez baterky navštěvovat a přinášet z nich úlovky ve formě kartiček. Důležité bylo vyhýbat se nočním žroutům v bílých oblecích, kteří by je mohli o lup připravit. Sotva hra skončila, přesunuli jsme se k Mišovi a tam proběhlo tradiční pasování nových táborníků. Letos jich bylo jedenáct.

Do spacáků jsme se nasoukali až před půlnocí.

8. DEN

(sobota 10. července 2021)

Dnes jsme se probudili do druhé poloviny tábora. Navíc byl budíček o hodinu posunutý, takže jsme vstávali až v osm!

Po ranních činnostech a otužování v potoce, které podstoupili všichni orlí péraři jsme se pustili do vaření. Kuchtilo se na 7 velkých ohništích, každý se snažil z potravin, které si objednal, vykouzlit jídlo pohádkové chuti, aby zaujal porotu i kamaráda, který si jeho dobrotu vylosuje. Krájelo se, vařilo, smažilo..., výsledná jídla byla chutná a také správně načančaná. Byla sladká i slaná, jejich názvy hovořily za vše: např. Čokoflákanec, Nutelová hora, Slepíčí hřbitov, Kubašova pomsta. Když bylo uvařeno, proběhlo losování, kdy se každý se svým vymazleným pokrmem rozloučil a předal jej někomu jinému. Když se všichni nasýtli, bylo třeba zahladit ohniště a stopy po našem vaření vůbec.

Následoval delší odpolední klid a po něm další kolo přírodovědných pozorování – hodinka s živým i neživým hmyzem všeho druhu. Taky s rozděláváním ohně. Další část odpoledne byla věnována psaní deníků a pak už jsme dospěli k večeři.

Hra na plánu u Miša byla jako vždy zajímavá a napínavá. Po setkání na paloučku vypukl obří mač ve fotbale – íčka proti zbytku světa. Na hřišti hrálo a zavazelo asi 40 hráčů, míče se aspoň jednou dotkl každý 😊. Instruktorstvo nakonec podlehl přesile vedení a děti 4:1.

9. DEN

(neděle 11. července 2021)

Po hudebním budíčku, jógové rozcvičce, ledovém otužování, přísném bodování a chutné snídani se začaly točit krátké filmy ze života hmyzu. Každá družina se octla v kůži tvůrců scénáře, herců, kameramanů, režisérů a nakonec i stříhačů. Všechny tyto činnosti zabraly celé dopoledne, stříhalo se o programových pauzách až do nočních hodin. Už se všichni těšíme, až tato díla spatříme na vlastní oči!

Odpoledním programem byly dvě vodní hry. V té první pendlovali mezi dvěma praporky po louce instruktoři se zavazanýma očima a s nádobou v ruce. Další dva členové družiny jej bez jediného slova navigovali proudem stříkající vody z petlahví. Zbytek družiny se svázanýma rukama a nohama nosil do těchto pohyblivých nádob vodu v kelímcích. Snahou každého družstva bylo získat co nejvíce vody. Druhá hra se odehrávala před čajovnou. V kruhu byla pověšená deka a s ní i obránci, kteří tuto deku bránili vlastními těly před proudy vody stříkanými útočníky. Po skončení časového limitu se měřilo množství vody vyždímané z deky. Svého prvního vítězství se v těchto potápníkově hrách dočkali Střevlíci.

Večerním programem byl táboráček s písničkami. Došlo i na oddílové hity léta nezpívané.

10. DEN

(pondělí 12. července 2021)

Až do snídaně den jako každý jiný. Po ní se rozjela Piáda, což je taková hmyzí obdoba olympiády. Soutěžních disciplín bylo opravdu mnoho, každý hmyzí druh poskytl jednu: u hovnívála se házelo koulemi, u potápníka se potápělo v lavoru, u dřevožrouta řezalo... Každý splněný úkol si družiny zaznamenávaly lepením pláštíků do družinových úlů. Piádovalo se až do brzkého oběda. Nejvíce svůj úl naplnili Běžníci.

Ve svých slavnostních hávech jsme se nezvykle sešli už po jídle a odpoledním klidu, neboť nás čekaly závěrečné tahy na plánu. Bylo možno vhodit do Kulifrku poslední koule, získat úplně poslední trupíky a navléci si je na družinovou tyč. Tak se také stalo. Celkový počet těchto červených a modrých válečků se v družinách pohyboval v rozmezí od 18 do 26.

Jenže pak jsme se dozvěděli, že trupíci jsou vlastně přepravní nádoby na vodu, ze které se připravuje Javorinka – královna všech nápojů! A nejlepší voda na tento ze všech nejlahodnější mok se nachází v jezírku Ptačí oko, které leží mezi obcemi Kosov a Drozdov. To je pro hmyz území krajně nebezpečné. Trupíky bylo nutno před cestou ještě vylít voskem, aby vodní lázeň vydržely. Po návratu se sklenice utěšeně plnily. Vypadá to na dobrý javorinkový rok. Jelikož se schylovalo k závěrečným oslavám, každá družina si na ně připravila dort, ozdobený hmyzem a kytičkami z marcipánu a taky si pobalila věci na zítřejší dvojenku.

To už mohla slavnost vypuknout – zahájena byla přípitkem Javorinkou, poté bylo servírováno slavnostní menu, sestávající se z karbenátků a bramborového salátu. A konečně jsme se dočkali! Jako další bod programu bylo promítání vytvořených filmů (mimořádně velmi vydařených). Po pár písničkách další překvápko: videorozhovor s Broňou!

Posledním číslem slavnosti bylo předání „Uznání škvora Miša“ jednotlivým družinám za to, jak si vedly v Mišově hře. Uznání 1. stupně a správcovství paloučku převzali Tesaříci. Za nimi se umístili Přástevníci, Vosy, Běžníci s Ruměnicemi, Cvrčci se Střevlíky, Perleťovci.

11. DEN

(úterý 13. července 2021)

Dnes se vstávalo už v pět nula nula! Následovalo rychlé dobalení batohů, nafasování jídla a odchod po skupinách na nádraží, vzdálené asi 40 minut od tábora. Dnešek a část zítřka stráví tyto party mimo tábor, aby zjistily, jaký hmyz žije v blízkém i vzdálenějším okolí a poučí je, jak to udělat, aby žili v míru.

Vydaly se těmito směry:

První, nejmladší skupinka vyrazila směr Česká Třebová, aby z ní dál pokračovala po svých až do Ústí nad Orlicí.

Cílem výpravy druhé, rovněž mladší skupinky byl kraj v okolí Šumperka, konkrétně skály Rabštejn.

Třetí partička se vydala do Starého Města a dál na sever přes Skřítek až na polskou hranici.

Čtvrtá z pěti skupin putovala také do Starého Města, z něj vystoupala na Králický Sněžník a pokračovala po hřebeni do Horní Moravy.

Poslední, nejvýkonnější tým odjel do Koutů nad Desnou a zdolával vrcholy v oblasti Jeseníků jako třeba Mravenečník.

V táboře zavládl klid.

12. DEN

(středa 14. července 2021)

Všechny skupinky rozseté po okolí zažily celé úterý a noc bez deště a už už to vypadalo, že bude přerušená letitá tradice, která říká, že na dvojence pokaždé prší. Bohužel přerušena nebyla, ve středu bouřilo a padala voda znovu, většinu zasáhla na pochodu, některé v dopravních prostředcích. Do tábora partičky dorazily mezi 14. a 18. hodinou.

Nadešel čas na vybalování, sušení, deník, večeři, odpočinek. Až před setměním jsme se sešli v čajovně, kde jednotlivá družstva vylíčila své dvojdenkové zážitky a doprovodila je fotografiemi.

13. DEN

(čtvrtek 15. července 2021)

Vstávalo se o hodinu později. Rozcvičku dnes Alča s Hulkem obstarali v tanečním veselém rytmu. Po ní proběhly všechny ranní rituály včetně otužovacího zanoření se do potoka. Po snídani vypukla Třináctka. Již dvacátý šestý ročník oddílového klání ve třinácti disciplínách. Letos to byly tyto:

- Poznávání rostlin
- Pamatovák (zapamatovat si 10 slov ve správném pořadí)
- Potočník (vhodit trupík do správného proudu, aby projel brankou)
- Poznávka hmyzu
- Rozdělávání ohně
- Vaření bramboračky
- Řezání pilou na čas
- Poznávání rostlin
- Oddílové rekordy (trojboj jezení hrášku párátkem, pití vody brčkem a namotávání lipa jazykem)
- Běh do vrchu
- Stavba stanu
- Skládání puzzle
- Tajný úkol (každý volil číslo a srovnával jej s hodem na kostce)

Nejvíce umu a štěstí prokázali v jednotlivých kategoriích Marek, Ida a Jindra. Po večeři už byl jen nástup, na kterém se vyhodnotila třináctka, rozdala orlí pera, hlídky a šlo se spát.

14. DEN

(pátek 16. července 2021)

Cílem dneška bylo sbalit co nejvíce staveb a věcí, aby po nás v sobotu zůstala jen prázdná louka. Budící písničky se ozvaly jako obvykle v sedm. Pak už šlo vše ráz na ráz: Balení batohů, balení stanů, vše urychlila ozývající se bouřka. Stihli jsme to, začalo lít až před obědem, když už bylo vše hotovo. Zůstala stát jen jídelna s kuchyní, hangár a záchody.

Pršelo až do tří hodin, to už jsme ale nosili všechny věci do nákladáku, který musel zůstat stát na cestě, aby nezapadl. Pohled na zástup mravenečků v pláštěnkách, kteří nosí do mraveniště jehličí, byl úchvatný! Auto odjíždělo kolem páté, mladší a část starších se přesunuli do lesa na tradiční bojovku červení proti modrým, instruktoři a nejstarší členové ještě pracovali.

Večer byl zapálen slavnostní táborák a u něj byly kromě písniček rozdány diplomy a placky za úklid stanů, za ranní běhy, deníky a za táborníka.

Letošní pořadí soutěže o nejplatnějšího táborníka bylo takovéto: Dave, Eliáš, Terka, Majda, Honzin, Kryštof, Barča, Ida, David a Marek. Odměnou za jejich snažení byly rovněž Krtiny hmyzí polštářky.

Noc jsme strávili pod širákem, v jídelně nebo ve stanech, které používáme na výpravách. Poslední táborové sny!

15. DEN

(sobota 17. července 2021)

UŽ DNESKA!!!, jak se radovaly v polovině tábora světlušky. Nikoliv plná loviště, ale cesta domů za rodiči, teplou vodou, elektřinou...

Již bez rozcvičky, úklidu stanů a dalších činností jsme dobalili své batohy a po deváté hodině jsme obdrželi účastnické placky a zamávali jsme našemu tábořišti v Hoštejně.

Vlakem jsme dorazili domů po poledni, ale tím už začíná další prázdninová kapitola...

Je na čase udělat velkou tečku

Padesátý třetí tábor Zlatých šípů se stal minulostí.